

SEMANATORUL

ORGAN ÎNVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară Nr. 3—Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

Rezistența Doctorului Angelescu

de Eug. Răducu

La vremuri mari, oameni mari.

În vremuri grele, oameni de suflet și de îndrăsneală.

D-I D-r C. Angelescu, Ministru Instrucțiunii Publice nu consimte la reducerea bugetului școlar, cu 10%, ca să se poată echilibra bugetul statului.

Este singurul ministru de provizie.

Domnia sa a declarat factorilor răspunzători că nu poate reduce nici un leu, căci abia are strictul necesar pentru material și personal.

Reducerea la material ar dezorganiza învățământul

Reducerea la personal ar depune în viața statului problema șomerilor în învățământ, la un popor cu cel mai ridicat procent de analfabeți.

Apoi, un guvern liberal, după ce a săvârșit un act de dreptate socială pentru învățători, rezolvind problema învățătorilor fără posturi, nu mai poate recurge la concedierea în masă a învățătorilor pentru o iluzorie echilibrare de buget.

Pe aceste motive de ordin tehnic-cultural și de necesitate socială, Ministerul nostru merge la toate sacrificiile,

facând și chestie de cabinet.

Doctorul Angelescu a fost odată ministrul școalelor, prin clădirea zecilor de mii de localități în cuprinsul României Mari.

A devenit ministrul culturii populare prin legiurile sale, cari au trimis în cel mai umil cătun un post de învățator, organizând înălțarea conștiinței cetățenești.

A rămas ministrul corpului didactic prin înțelegerea vieții acestor străjuitori de suflete, cari muncesc fără preget într'un noian de lipsuri și de greutate.

Ni-l revendicăm azi, cu toată puterea pentru noi, dascălii umili ai satelor, căci e singurul conducător din fruntea școlii, care ne-a cunoscut, ne-a înțeles și ne-a apărut.

Haret a fost ministrul învățătorilor în România Mică.

D-rul Angelescu este și mai mult, ministrul învățătorilor în România Mare.

Istoria ni-i va așeza pe amândoi, ca sfinți, cari s'au îngrijit de sufletul nației.

Pe doctorul Angelescu și-l revendică învățătorimea nu numai din spiritul egoist că i s'a identificat unor nevoi ma-

(urmăre la pagina 11-a)

Congresul general învățătoresc din 1935

Comitetul central în ședința ținută în București la 20 Ianuarie crt. a hotărât ținerea congresului anul la *Timișoara*, în zilele de 8, 9 și 10 Septembrie a. c.

S'au fixat în programul congresului, următoarele chestiuni:

1. Controlul în învățământul primar. (Cum trebuie înțeles: recrutarea și ierarhizarea organului de control).

2. Educația națională în școala primară din Statul român.

3. Normele pentru salarizarea învățătorilor. (Salariul inițial, gradații, sporuri de înaintare, sporuri de familie, chirie, cheltuieli de deplasare, plata suplimentelor în cazul concediilor de studii și boală).

Asociațiile județene vor discuta chestiunile de mai sus, în adunări pe subsecții și apoi în adunările

lor anuale, sau în adunări anume convocate în acest scop, până la 1 Mai a. c.

Părerile exprimate de asociațiile județene, vor fi comunicate centrului până la 15 Mai a. c.

Aceste părerile vor fi sintetizate de către domni: I. Ciolan pentru chestiunea I, Ion Isac pentru chestiunea II și Teodor Iacobescu pentru chestiunea III-a, cari vor face rapoarte complete, pe baza cărora comitetul va formula deziideratele ce se vor supune discuției și aprobării Congresului general.

Dezideratele, așa cum vor fi formulate de către comitetul central, vor fi aduse la cunoștința tuturor membrilor prin presa asociației cu cel puțin o lună înainte de data congresului

Autoritatea în familie și școală

După D-r Lemaitre

Criza autorității a îngrijorat pe toți părinții și educatorii. Această criză se simte peste tot; autoritatea este înfrântă în toate părțile și din nenorocire fără nici o piedică. Raul este universal și nici familia n'a fost cruțată.

Dar ce este autoritatea? „Autoritatea este datoria deținătorului unei forțe morale, de a comanda și a se face ascultat“.

Aceasta nu este deci un drept, ci o datorie și cel ce are această datorie, nu are dreptul de a nu comanda; el are datoria de a se face ascultat și nu are voie de a lăsa să i-se înfrângă ordinul.

Autoritatea acceptată în mod liber de inferior, în totul îndreptățită prin: superioritate incontestabilă, tradițiune recunoscută, prietenie (urmăre la pagina 11-a)

Câteva păreri despre Cercurile-Culturale

Trebuie s'o mărturisim dela început, că învățământul nostru public, nu a cunoscut alte timpuri mai fericite, ca în zilele noastre și aceasta nu se datorește, decât genialului nostru Ministru de Instrucțiune, D-r C. Angelescu, care fără preget și cu multă râvnă, cutreeră personal satele, orașele și toate așezămintele de cultură națională, dând directive, dând ajutoare, indemnând la muncă, și aplicând chiar sancțiuni acolo unde i se pare că nu se muncește suficient în ogrul școlii.

Este Ministrul, care s'a identificat cu aspirațiunile și năzuințele noastre.

Este Ministrul, pe care noi, tot corpul învățătoresc, fără nici un fel de considerațiuni trebuie să-l venerăm și să-l cerem a conduce, veșnic destinele școlii noastre,

căreia a știut să-i dea tot prestigiul. Toată legea învățământului primar, este o operă în care se oglindește cele mai bune intențiuni ale unui Ministru, care s'a preocupat în mod amănunțit de soarta învățământului și a învățătorului.

A știut să ceară învățătorului datorie, dar a știut să respecte și drepturile lui. Preconizează în modul cel mai înalt învățământul de toate gradele — organizează și obligă pe învățator, să contribuie în cea mai mare măsură, pentru ofensiva și ridicarea culturală a poporului. Activitate extra-școlară, manifestări și producțiuni de tot felul, pentru a ridica mai degrabă societatea șubredă și în plămădire de după războiu.

Și-i adevărat că rostirea vieții de azi, nu se poate afirma mai

cu temeinicie, decât punând toată răvna noastră în misiunea pe care o avem.

Noi învățătorii, nu ezităm! Dăm suflet, din sufletul nostru, construind astfel edificiul cultural, care se înalță falnic în slujba neamului nostru.

Pentru ridicarea nivelului cultural al poporului nostru, întrebuițăm mai multe feluri de mijloace.

Dintre toate felurile de manifestări culturale, cel mai important se pare „Cercul Cultural“. Să mă explic de ce! Activitatea „cercului cultural“ are mai mulți sorți de izbândă, în a influența asupra stării culturale a sătenilor.

Și iată de ce!

1) Orice membru al cercului, când este însărcinat, de a se reproduce în fața norodului cu ceva, va căuta să fie pregătit mai bine ca în orice împrejurare în particular.

Deci mai multă conștiințiozitate.

2) În unire și asociație se lucrează mai bine și mai cu folos — decât individual. Deci cercul cultural este singura formulă, care se practică, mai mult pentru ridicarea culturală a poporului.

3) Pentru că prin cercurile culturale, colaborează toți factorii sociali.

4) Printre membrii cercului, vom putea găsi elemente cu diferite calități, mai pronunțate într'o direcție sau în alta, pe cari îi vom întrebuița cu succes în opera noastră.

5) În sfârșit prin numărul de membri streini, care compun cercul, se atrage atenția opiniei publice, care va căuta să-i cerceteze. În această ordine de idei voiu căuta, să-mi dau și eu câteva păreri despre cercurile culturale, în ceia ce privește organizarea lor, sau mai bine zis delimitarea lor. Nu-i mai mult decât, câteva zile de când am primit instrucțiuni și ordine, pentru reînceperea activității cer-

Rezistența Doctorului Angelescu

teriale de moment, ce s'au produs în criza cea mai cumplită din câte a cunoscut omenirea.

Invățătorimea și-l revendică, mai ales, ca pe un înțeleghător al destinului național, în vreme de grea cumpănă.

Voi repeta pentru uitucii moderni, toate gesturile de până azi, înscrise în istorie, ca pietre de temelie pe cari s'a croit cetatea românismului.

Primele începuturi de conștiință s'au pus prin slova cărții, care se preda în tinda bisericilor.

Tipografiile mânăstirilor tipăreau slova cărților care pecetluiau trecutul și îmbărbătau prezentul străbunilor.

Gh. Lazar a trecut munții cu dășagii de cărți ca să facă școală dincoace, spre a trezi conștiința pentru frații oprimați dincolo de munți.

Pentru sporirea economică a satelor, Haret a înjugat în cooperatie pe învățătorul rural.

Pentru potolirea răsmeriții dela 1907, stăpânirea a lovit cu biciul în învățătorul de sat, pe care numai Haret l-a apărat.

Când Ion I. C. Brătianu pregătea o nouă organizare socială prin votul universal și împărțirea pământului la țărani, învățătorul de sat ducea poporul prin viața civică, ca să-i trezească orgoliul de țară, în prepararea sacrificiului de sânge, care sosia curând.

Nu pentru o reducere bugetară— de 10 la sută — se proptește Doctorul Angelescu.

Nu desechilibrează D-rul Angelescu bugetul României Mari, într'o criză catastrofală numai ca să facă notă discordantă în propriul său guvern.

Nu... D-lor: financiari, guvernani, politicieni, gazetari și onorată opinie publică.

Pentru toate rolurile în care au fost întrebuințate: cartea, școala și învățătorul în trecut.

Pentru atâtea sprijin care s'a căutat la învățător, totdeauna, în

momentele de greutăți sociale și naționale.

Pentru rosturile de mâine ale neamului, care abia s'a încheiat în dreptul său istoric....

Un predestinat, D-rul Constantin Angelescu, răsare în calea soartei și spune tuturor factorilor de răspundere:

Bugetul Instrucțiunii publice pe anul 1935, nu se poate reduce nici cu un leu, căci se arată în față desorganizarea culturală și un act de nedreptate față de învățători.

Vocea acestui vizionar vorbește în fața istoriei și-a făuritorilor de țară, cari strejuesc din mormânt.

Așa trebuie s'o înțeleagă și să se asculte.

Cercul Cultural „MIRCEA-VODA“

La 10 Februarie, s'a ținut ședința cercului cultural „Mircea Voda“, la școala din Arman, unde a participat și d-l Revizor școlar, I. Nedelcu.

S'a tratat lecție practică de gramatică și s'au discutat principiile didactice cari trebuiesc aplicate. D-l Petre Dobre a făcut o expunere complectă, iar la discuții au luat parte și D-nii: Mitrică, Popescu, Diaconescu, Pr. Alexandrescu.

În ședința intimă a conferențiat d-l D. Popescu - Ciufut Cuius, despre „Educația Atenției“.

D-l Devizor Nedelcu a tras învățăminte de aplicat din toate discuțiile, recomandându-le pentru aplicare.

După amiază ședință publică. D-nul Diaconescu a conferențiat: „Respectul legii și autorității“. Producții școlare: cântece, jocuri și piesa: „Moș Roată și Unirea“, cu elevii școlii. Totul la înălțime. D-l Revizor școlar a îndemnat locuitorii să ajute școala iar preotul Alexandrescu a mulțumit pentru indemn și sfaturi.

Posturile vacante în vederea transferărilor s'au publicat în Monitorul Oficial din 9 Februarie a. c.

Cererile de transferare se vor depune cel mai târziu până la 1 Aprilie, dată când trebuie să se întocmească tablourile respective și să se înainteze Ministerului.

curilor culturale. Tot în ordin au fost repartizate și școlile care compun cercurile respective.

5-6-7 școli. Nu știu ce s'a avut în vedere și nici nu cunosc criteriul după care s'a repartizat sediile; dar eu socotesc că 5-6 școli nu sunt suficiente, pentru a compune un „cerc cultural“ Dece?

a) Fiindcă după cum am arătat mai sus, printr'un număr mai mare de membrii, atragem atenția opiniei și putem atunci, a ne impune voința noastră, sus și tare.

b) Datorită numărului mai mare de membrii, orice manifestație prinde un caracter mai general.

c) Dacă cercul este compus din mai multe școli, pe lângă faptul că și membrii vor fi mai mulți, dar vor fi și mai streini față de publicul fiecărui cerc și

deci vor fi ascultați mai cu interes. Când suntem mai mulți membrii într'un cerc, fiecare dintre noi putem deveni streini față de o școală mai depărtată și deci mai cu mult efect.

d) Prin cercuri cu o rază de activitate mai mare se pot organiza de către membrii corpului didactic diferite producțiuni artistice culturale, de mult gust, educație, cari fără îndoială vor impresiona mai mult dacă sunt executate de dascăli, decât de copii.

Cercurile cu o rază de activitate mai mică, nu impresionează atât de mult, pentru că poporul este obișnuit cu vizitele de curtuze dintre dascăli vecini.

Parcă oamenii de la Conac n'au mai auzit vorbind pe popa Neagu de la Stejarul, sau oame-

Autoritatea în familie și școală

tenie etc., este cea mai eficace.

Contestând răul provenit din lipsa autorității, sau a slăbirii ei, trebuie să căutăm cauzele spre a găsi și remediu; dar s'a constatat că superiorii au de cele mai multe ori mai multă vină de cât inferiorii,

Aici mă voiu mărgini a indica cauzele cari par cele mai sigure, referindu-mă la familie și școală.

Prima cauză a slăbirii autorității este admirația și dragostea nemărginită a părinților față de copiii lor. Părinții vor să înlăture toate eforturile odraslelor lor, le văd numai calitățile și nu le cunosc defectele. „Copiii mei sunt cei mai frumoși, cei mai bine făcuți și mai mândri dintre toți“ zicea bufnița vulturului.

„Copiii mei sunt incomparabili“, gândesc mulți părinți; ei fac din copiii lor mici idoli; dar acești idoli vii sunt pretențioși și tirani.

Acești părinți își consultă copiii în toate, le cer avizul în toaletă, hrană, ajungând până a-și comunica toate amănuntele micilor lor vieți. Pentru a avea liniște părinții cedează, cedează mereu și revin asupra deciziilor luate.

Când se ivesc însă chestiuni importante, când trebuie să intervină maturitatea de gândire, dacă chibzuința persoanelor autorizate șovăește, deliberează; acești idoli, întăriți de concesiunile anterioare, intervin cu fantezia, capriciile și neștiința lor, făcând a fi primite hotărârile luate de ei.

Dacă în aceste momente grave, părinții reacționează după necesitate: lacrimile, țipetele, discuțiile, târăgănelile și concesiunile, nu și mai au locul, căci autoritatea care discută nu mai este autoritate; iar altfel puterea morală superioară se înclină, abdică și nu servește decât a acoperi hotărârile, carora trebuiau să se supună.

Multe teorii în educație au ajuns la abdicarea autorității. Această abdicare nu este rea în sine, ea presupune însă calități rare de tact, clară vedere din partea părinților și judecată din partea copiilor. Putem noi însă judeca cu cine n'are judecată? Nu putem în nici un caz raționa cu un copil, decât asupra unui număr foarte limitat de subiecte, cari sunt susceptibile unor adăogiri în raport cu etatea și progresul rațiunii, dar trebuie procedat cu înțelepciune.

Vom căuta în diferite ocazii a face pe copil să înțeleagă sensul lucrurilor, atrăgându-le astfel atenția asupra prevederii autorității asupra voinței de a face bine și a înlătura răul, mărind astfel încrederea; dar aceasta nu trebuie înțeleasă decât ca o condescendență a autorității și nici de cum ca o înfrângere sau abdicare.

În epoca noastră, când toate sistemele economice sunt într'un echilibru instabil, toată lumea critică, se plânge, sau intră pe față în luptă cu autoritatea, prin reclamații contra micșorării de salariu, necunoașterea drepturilor și a valorilor; acestea irită spiritele.

Această stare de răsvrătire și de pismă contra autorității, legitimă sau nu, nu o voiu examina aici; dar este o realitate și această răscoală a spiritelor, se transmite în familie, de către părinții, cari vorbesc în fața copiilor de preocupările lor, dându-le astfel exemplul de rezistență contra autorității. Ecoul acestor frământări pătrund în mod natural în familie, creind în mintea copiilor un fel de critică capabilă de a se împotrivi tuturor autorităților.

Cum vedem, acest spirit de rezistență cu toate că este în afară de cămin totuși pătrunde până în ascunzișurile cele mai intime ale familiei și neajunsurile și defaimările autorității exterioare, constituiesc un atentat la viața autorității intime.

O altă cauză care contribuie la slăbirea autorității este faptul că nu dau aceeași importanță unor defecte sigure, sau unor deprinderi ale copiilor; unul scuza ceia ce celalalt condamnă; tatăl permite ceia ce mama nu admite și viceversa. Cu spiritul său practic copilul simte dezarmonia și profita din nenorocire de autoritatea unuia sau a celuilalt. Ce să mai zicem însă de părinții cari discută sau se critică în fața copiilor?!

Un alt defect este lipsa de concordanță între școală și familie; școala fiind prelungirea familiei, institutoarea găsește autoritatea sa în delegațiunea tacită sau formală a părinților—deci părinții și școala trebuie să se sprijine reciproc.

Aceasta însă nu este o realitate peste tot.

Acțiunea grea și ingrătă a institutoarei conștiințioase, este de multe ori împiedicată prin inter-

nii de la Stejarul n'au mai auzit vorbind pe Dumitrache de la Conac!

5) Și în sfârșit, când cercurile culturale vor fi mai puține, dar mai bine organizate, poate vor avea și organele noastre de conducere, mai multă posibilitate de a lua parte la aceste manifestații culturale, mărind prin aceasta și mai mult, importanța covârșitoare pe care o au ele. Nu-i mai puțin adevărat, că „cercurile culturale“ concepute în stil mai mare, au o deosebită importanță și din punct de vedere colegial.

Preot. Ion Neagu

Părerile noastre

N. B. La fixarea cercurilor culturale, cred că s'a avut în vedere a se fixa după anumite criterii. Norma este următoarea:

1) Un cerc este compus din atâtea

școli, câte ședințe s'ar fi putut ține pe an și aceasta s'a făcut motivat pe faptul, că sunt școli în județ la care nu s'au ținut cercuri de mulți ani. Aceste sate au fost lipsite cu desăvârșire de o manifestație culturală deosebită. Prin urmare nu găsim o greșală în ceia ce privește restrângerea cercurilor culturale pe o rază mai mică.

2) Pe o rază mai mică, deplasarea se face la timp și fără dificultăți: într'un fel merge căruțașul până la 20 km.; altfel până la 7—8 km.

3) Cercurile extinse nu sunt oprite, când se produc de cineva, pentru o reușită cu țel cultural bine definit. Ele rămân foarte costisitoare însă în această vreme de criză și deci incompatibile cu punga învățătoarească.

Sunt atâtea chestiuni mari, cari ar reclama adunări învățătoarești și totuși nu se inițiază tocmai din pricina efortului material necesitat cu asemenea ocazii dela fiecare învățător.

Orice mișcare cere cheltuială.

venția nenorocită a părinților sau, prin critica făcută în fața copiilor, ori prin explicații cu institutoarea ce au aerul de ceartă—și acestea sunt din nenorocirile frecvente.

Pe de altă parte multe instituții sunt de o neîndemănare remarcabilă. Ele uită că autoritatea lor nu este decât pasageră, pe când a părinților este imprescriptibilă; iar observațiile și criticile făcute în fața copiilor, lovesc în viața autorității părintești. Situațiile sunt câte odată foarte delicate ele cer prezență de spirit, mlădiere și tact, calități pe cari numai institutoarele vechi le posedă.

S'a constatat deasemenea că autoritatea se slăbește când din lipsa de atenție cerem copiilor lucruri irealizabile. De exemplu: cerem o ținută corectă la masă, când copilul se află pe un scaun prea jos; cerem ca toți copiii să fie atenți în clasă, fără să observăm că vederea unora nu le permite a vedea tabla, sau auzul le este defectuos.

Toate aceste lipsuri ale autorității nu sunt noi, însă vom semnala acum și una nouă. Aceasta este timiditatea autorității, ce pare a se ascunde. La această timiditate m'am gândit când am zis că „autoritatea este datorie“. Autoritatea n'are dreptul de a se ascunde, ci are datoria de a se ridica și a se face recunoscută.

Imi place să regret părăsirea, din nenorocire completă, a unei metode de educație, care altădată era foarte onorată și anume: învățământul formelor exterioare, al politeței și derivatelor sale: omenie, buna creștere, buna cultivare, cunoștința obiceiurilor lumii. Dacă politețea este totdeauna manifestarea exterioară a bunătății, ea este deasemenea un omagiu permanent al spiritului de autoritate. Este inutil de a face aici apologia politeții pe care trebuie s'o considerăm nu numai ca mijloc de a restaura autoritatea, dar ea are și marele avantaj de a face relațiile între oameni plăcute.

O nouă metodă de tratament medical

Aportul original de d-lui D-r Vătămanu

În anii din urmă, s'a înregistrat un mare număr de publicații medicale românești. Între acestea, un loc de frunte îl ocupă recenta lucrare a d-lui dr. N. Vătămanu, asistent universitar și medic al spitalului Colțea.

„Reflexoterapia“ este numele unei metode de tratament, care folosește forțele naturale ale organismului pentru vindecarea unui număr considerabil de boale.

Metoda aceasta a fost descoperită încă de acum 20 de ani de Bonnier, care a observat că, în urma unor cauterizări în nas pentru afecțiuni pur nasale, adeseori se produceau vindecări ale constipației, astmului, etc.

În anul care-a urmat, metoda descoperită de Bonnier a fost studiată și pusă la punct de Gillet și Leprince.

În prezent, prin atingeri și cauterizări în puncte bine determinate din interiorul nasului, se pot obține vindecări în afecțiuni cu aspect de cronicitate, ca migrena,

Duminică 9 Dec. a avut loc în comuna Nădejdea, ședința cercului cultural „Abitus“. Lecția practică cu subiectul „înmulțiri dela 5—10“ a fost ținută de d. învățător Pascu, dela școala primară „Nădejdea“.

În critica lecției s'a insistat asupra analizei logice și matematice la exercițiile orale, chiar la clasa I-ia și asupra căreia este neapărată nevoie ca propunătorul să insiste. Deasemenea asocierilor și generalizărilor parțiale, trebuie dată o cât mai mare atențiune, de ele depinzând claritatea sau confuzia asupra noțiunilor ce predă.

* * *

În continuare d-nii Luculescu Terscondu, dezvoltă problema: „școala și chestia socială“. D-sa observă că, societatea actuală este caracterizată, de două tendințe, două curente de educație, în aparență contradictorii, care însă în fond, se completează și compensează: Tendința socializantă și cea individualizantă. Conform diviziunii muncii, societatea modernă e o mașină în care individul e o piesă, a cărei valoare este în funcție de mașină, utilaj, și fără valoare, luat singur, izolat. Astfel se creiază o interdependență între indivizii societății, foarte utilă, ceace nu se poate compara cu ce era altădată. Robinson în insula singuratică lipsit de experiența veacurilor anterioare, ar fi fost o absurditate. Individul separat de societate, în concertul acesta haotic, universal, este o himeră. Profeslunea se valorifică, existența se câștigă, personalitatea se conturează numai în cadrul societății. Această tendință socializantă, a călăuzit trecerea dela învățământ individual la cel colectiv, social.

Individul răslețit de societate, este o absurditate. Iar în societate, pentru a da un cât mai mare

randament, trebuie pus la locul indicat de aptitudinile sale. De aci, necesitatea imperioasă ca școala să studieze fiecare individualitate, s'o cunoască spre a-i putea da îndemnarea potrivită aptitudinilor sale, când pășește în societate.

Seleționarea individualităților și formarea veritabilelor personalități viitoare, necesare nevoilor sociale, este datoria capitală a școlii contemporane. Ea trebuie a forma pe individ în spiritul tendințelor sociale, ea însuși fiind expresia societății în miniatură.

Principiul democrației, pe care stă societatea, pretinde ca fiecare individ să aducă obolul său la conducerea statului și grupului din care face parte. Se impune deci cultivarea maselor, seleționarea minușioasă a valorilor.

Altfel, democrația merge spre autodesființare.

Spiritul de disciplină, atașarea la grupul social respectiv, cunoașterea perfectă a individualității copilului, sunt obligațiuni ce revin școlii.

Viața colectivă face din individul biologic o personalitate prin spiritul de disciplină ce-i insuflă și desăvârșește și pe care-l implică orice viață socială.

Fișa individuală psihologică este singura garanție că fiecare va fi pus la locul său și societatea va prospera: fiecare la locul reclamat de aptitudinile sale este lozinca vremii, de care școala trebuie să țină seamă, trebuind să evolueze concomitent cu societatea.

Fluxul către situații rentabile, desacordul social și chiar criza economică sunt consecințe ale neglijării acestui categoric imperativ social.

Em. M.

citarea simpaticului intranasal care restabilește echilibrul.

În acelaș mod, se tratează migrenele, urticaria (care constituie aportul original al d-lui dr. Vătămanu la metoda lui Bonier) anghina de piept, etc.

În fine, reflexoterapia mai aduce mari ameliorări în boale vechi, ca urmările paraliziei infantile, paralizia cu contracturi, tabesul, fobiile, prin modificarea terenului.

Scrisă limpede, expunând metodic faptele și însoțind cu exemplificări numeroase din propria sa experiență, d. dr. N. Vătămanu a reușit să alcătuiască o admirabilă prezentare a metodei.

O recomandăm atât medicilor cât și marelui public.

din „Adevărul“

După cum am anunțat în al II-lea număr al ziarului nostru, bonurile de impozit pentru salariile restante pe Martie și Aprilie 1932, vor sosi peste câteva zile.

Avizul pentru aceste bonuri a sosit la Administrația Financiară de câteva zile.

CONTRA COMPUNERILOR

Profesorul Ossip-Lourie a publicat acum câțiva ani o carte în care se ridică, cu drept cuvânt, împotriva „verbomaniei“, în învățământ și în viața de mai târziu.

După savantul belgian, școala are marea vină de a deprinde copiii să vorbească și să scrie fără să aibă nimic de spus. În general, notele cele mai mari la compuneri le iau acei elevi care se pricep să înșire vorbe alese după sonoritate, nu după înțeles.

Cel mai bun mijloc de a crește oameni conștienți de valoarea noțiunilor și deci cetățeni utili este ca elevii să fie obligați să nu vorbească și să nu scrie decât despre lucrurile pe care le cunosc și să nu spună decât ceea ce știu, în termeni cât mai preciși și mai simpli.

De rândurile acestea mi-au adus aminte un articol al d-nei profesoare Elenora V. Bădulescu, publicat în „Tribuna școlii“ de la 15 Noembrie.

Autoarea ne spune că și-a dat multă osteneală să-și ferească copiii de vorbele goale și de stilul mios; a rămas însă foarte dezamăgită când, într-o bună zi, unul din ei s'a întors de la școală cu un zâmbet triumfător:

—Știi, mamă, acum am învățat și eu să compun ca ei, așa cu „falsic“ și cu „străvechi“.

Educația excelentă de acasă n'a servit la nimic, căci a fost distrusă de influența nefastă a compunerilor. În general, cu cât întrebunțezi cuvinte mai sfărăitoare și cu cât torni mai multe adjective, cu atât ai mai multe șanse ca „domnul“ să-ți dea nota mai mare.

De aici năravul așa de răspândit astăzi în lumea scriitorilor și a conferențiarilor, de a nu spune lucrului pe numele lui, căci acesta este banal.

De aici provine vitregit în loc de lipsit (vitregit de succes, vitregit de mijloace, etc.) De aici măiestrit în loc de frumos (un stil măiestrit, o alcătuire măiestrită.)

Am citit schițe, nuvele publicate în reviste serioase, compuse în întregime din vorbe goale dar răsunătoare.

Ca și d-na Bădulescu, cred că nu există mai mare dușman al rațiunii, al seriozității și al onestității decât educația prin compuneri, așa cum se face astăzi.

V. Badea

din „Adevărul“ Nr. 15 573 | 22 Feb. 1934.

P. S. Superficialitatea vieții ca și a însului o produce indeosebi vorbăria: Vorbăria fără șir în casă, la școală și în lume.

Rocomandăm D-nelor conducătoare de grădini, lucrarea pedagogică „Grădina de copii“, care conține îndrumări, lecții practice, cântul, jocuri, etc. Este o carte de real folos și se poate procura direct dela autoare; D-na Elenora C. Popescu, Directoarea școlii de copii mici Nr. 28, Str. Stolca Sudeșcu Nr. 35 București.

Cu ocazia împlinirii a 150 de ani dela moartea celor trei luptători din Revoluția Românilor dela 1875, D-na Maria Tr. B. Pețanca, inv. a șc. de băieți Nr. 3 București, a întocmit o piesă de teatru ce se poate interpreta ușor de către elevele și elevii cursului primar.

Învățătorii și examenele de definitivat

Un comunicat al Asociației g-le a învățătorilor

Primum următoarele:

Se aduce la cunoștința învățătorilor din întreaga țară, următoarele:

I. Ministerul a hotărât: a) Examenul de definitivat va începe la 15 Aprilie a. c. Vor fi admiși la acest examen—așa cum am cerut noi—toți cei cu trei ani servii efectiv în învățământ și cari la această dată funcționează cu titlu provizoriu.

Conform art. 232 aliniatul ultim din lege, învățătorii cari se vor prezenta la examenul de definitivat din Aprilie, sunt dispensați de prevederile art. 118 al. a (predarea la o școală cu 7 clase), al. b (frecvență), al. c. (fișele elevilor), al. d. (participarea la un anumit număr de șezători culturale și ținerea unui număr de conferințe) al. e. (predarea la cursuri de adulți) al. f. (coruri cu elevii), al. g. (lucrul manual).

b) Examenul de înaintare la gr. II-lea se va ține în Februarie 1936.

Inspekțiile speciale vor începe de îndată. Nu s'a admis ca să se țină acest examen în 1935, —pe de o parte, fiindcă numărul

celor cari au dreptul să-l dea, este foarte mare și ministerul socotește o imposibilitate ca să se facă în timp mai scurt toate inspekțiile speciale,—iar pe de altă parte ca să se respecte prevederea din lege (anunțarea lui cu un an înainte și deci examenul să nu fie anulabil.

c) Înaintarea la gradul I-ii Toți cei cari aveau până la 1 Iulie 1934 dreptul să fie înaintați la gradul I-u, nu vor fi supuși condițiilor din noua lege; acesteia urmând să fie îndeplinite numai de cei cu drept la înaintare, după această dată.

II. Chiar în ziua când s'a cunoscut hotărârea consiliului de miniștri cu privire la reduceri bugetare d. D. V. Toni s'a prezentat d-lui ministru al instrucției, arătându-i că este o imposibilitate pentru învățătorii de a admite reduceri bugetare, prin cari li s'ar răpi drepturile legale și cari ar lovi în soarta școlii primare, deja atât de precară.

Nu putem deocamdată comunica răspunsul dat de d. ministru al instrucției și nici alte precizuni.

Decizia ministerului instrucției privitoare la examenul de definitivat

Ministerul instrucției a dat următoarea decizie:

Având în vedere că seriile de candidații cu dreptul a trece examenul de definitivat din anul 1930, n'au mai avut posibilitatea să treacă acest examen, deși în anii 1930, 1931, legea învățământului primar era în vigoare în ceiace privește ținerea examenului de definitivat și că neprezentarea la acest examen nu se datorește învățătorilor, ci măsurilor luate de minister prin amânări de examen;

Având în vedere că prin menținerea acestui examen de definitivat la datele prevăzute de lege, mulți învățători din serii vechi sunt păgubiți în drepturile lor, se publică examenul de definitivat pentru învățătorii cari au 3 ani de funcționare efectivă, cu sau fără titlu provizoriu, dar care la data de 1 Aprilie 1935, au titlul provizoriu în învățământul primar, conform prevederilor art. 232 din legea învățământului primar.

Examenul se fixează cu începere dela 15 Aprilie 1935. Candidații cu dreptul de a se înscrie la examen, vor înainta cererile

sprijinite pe acte revizoratelor școlare. Centrele de examinare se vor fixa de minister, ținându-se seamă de numărul candidaților.

Examenul de înaintare

Ministerul instrucției a dat următoarele decizie:

Se publică examenul de înaintare la gr. II pentru învățătorii cari întrunesc condițiile din legea învățământului primar, art. 119 cu începere dela 1 Martie 1936.

Învățătorii cari întrunesc condițiile prevăzute la art. 118 din legea învățământului primar și cari au 3 ani de funcționare efectivă la catedră cu titlul definitiv până la data începerii examenului, vor adresa cererile lor inspectoratelor regionale sprijinite pe acte, în vederea inspekției speciale. Nu se înscriu la examen decât învățătorii și învățătoarele cari au obținut cel puțin nota 7.50 la inspekția specială și nu vor fi înaintați la gr. II decât candidații cari la examen vor obține nota 7.50 la fiecare din cele 5 probe prevăzute de art. 419 din lege.

Ministru al Instrucției pentru a li se aduce mulțumiri.

* * *

—Societatea Științifică Literară „Tinerimea Română”, organizează în fiecare an concursuri, cu scopul să ajute selecționarea elementelor înzestrate de natură cu pricepere, chibzuință și simțire deosebită.

Concursurile vor căuta să scoată în evidență gradul de educație patriotică pe deoparte, aptitudinile lor deosebite pentru știință, literatură și artă, pe de altă parte.

În acest scop se adresează membrilor corpului didactic primar din întreaga țară, spre a pregăti elevii cu asemenea aptitudini și a comunica societății—Bulevardul Schitu Măgureanu 4, sect. 1. București—pentru a putea veni în ajutorul acestor tinere elemente, încurajându-le și ajutându-le în direcția abilităților lor.

Învățătorii și cursurile de „Educație a Tineretului Român” Centrul Breaza

Venind dela Breaza, unde am făcut cursurile de „Educație a Tineretului Român”, mulți dintre colegii m'au întrebat ce noutăți le pot spune și dacă am făcut sport îndeajuns.

Țin să precizez dela început, că prin cursurile dela Breaza, învățătorii cari le frecventează nu învață sportul, ci noul orientări de administrație și îndrumare a tineretului român, între 7-18 ani.

Tineretul Român, după absolvirea celor 4 sau 7 clase primare, sau chiar în timpul cât a funcționat în școală n'a avut orientare pentru viitor.

În general vorbind, populația civilă din România nu este organizată și nu ni-ar putea fi de nici un folos în caz de război.

Trebuie să ne aducem aminte de războiul pe care l-a avut Englezii — popor organizat — cu Burii din Sudul Africii — un popor organizat numai în triburi, care a făcut ca armata engleză să aibă pierderi importante, făcându-i pe englezi să se gândească chiar la pierderea războiului.

De aci a eșit, impulsul de organizare a tineretului și populației civile engleze, în asociație cât se poate de strânsă, sub denumirea de cercetași.

Acum 30 de ani, la primul strigăt din buciul al generalului Banden Paul au răspuns 8 cercetași; dar omul cu planuri mari, n'a decurajat și a căutat să meargă înainte. Astăzi Banden Paul, are sub conducerea sa câteva milioane de cercetași din întreaga lume. Ce sunt organizațiile fas-

ciste din Italia, sau cele hitleriste din Germania, decât cercetași organizați sub altă denumire?!

La fel și tineretul Român, organizat sub denumirea de străjeri sau „Straja Țării”, având ca deviză: „Muncă și Credință pentru Țară și Rege”, urmărește a face din copilul dela 7—18, un bun cetățean, cu o bună organizare, dezvoltând în el sentimentul național și cel moral.

Dece să dăm drumul copilului dela școală, fără să-l cunoaștem și fără să-i dăm îndrumări de bun cetățean: făcându-l să cunoască realitatea înainte de a termina cursul primar? Dece să punem servitorul școlii să facă un lucru, pe care ar putea să-l facă foarte bine și elevul dela școală? Elevul străjer trebuie să știe oricând, a lua o inițiativă de lucru, nu din ordin, ci din convingere.

Pentruca să se poată cunoaște elevul străjer față de ceilalți, salutului lui va fi „Salutul Român”, zicând „Sănătate” la școală, pe stradă și în orice local public; iar acasă, părinților și în biserică preotului, va întrebuița vorbele „Sărut mâna”, ca să se poată face deosebire de dragostea și respectul pe care-l are el față de părinți și de preoți.

St. Ciobanu

inv. Sc. Nr. 3 Bazargic

N. B. În numerele viitoare, vor urma articolele:

- 1) Organizarea clasei și a școlii în cadrul străjeresc.
- 2) Costumul străjeresc.
- 3) Exerciții de ordine în cadrul străjeresc.

Cerc cultural la Brâncoveni

În ziua de 16 Decembrie, anul 1934, s'a ținut a doua ședință a cercului cultural „Mihail Eminescu”, la școala primară din satul Brâncoveni, com. Aiorman, Jud. Călărași.

Ședința intimă a început la ora 10 cu rugăciunea Domnească cântată în cor de D-nii învățători. Apoi D-l învățător Al. Ionescu—Brâncoveni, a predat lecția de igienă la clasa V, „aer curat și aer viciat”. Lecția a fost predată după metoda lui Rein.

S'a ținut seama de principiile didactice și cum lecția a fost bine pregătită, reușita a fost deplină. Critica făcută de D-nii învățători: M. Zamfirescu, Gh. Niculescu, Pr. Epure și D-nele: V. Mitulescu și E. Sava, a fost din punctele de vedere a altor metode, căutând a arăta superioritatea lor față de cea întrebuițată de propunător. Au căzut, însă, toți de acord că lecția tratată, a fost reușită.

Pr. C. Mocanu își dezvoltă conferința „Educația sentimentului religios la școlari”.

În introducerea conferinței, Pr. Mocanu, arată originea sentimentului religios și ajutorul său neprețuit ce ne oferă în educația copiilor. Tratând apoi, despre sentimentul religios spune că pentru dezvoltarea sa, cele mai eficace

mijloace sunt: exemplul, practica religioasă, lectura și sfatul. Îndeamnă pe d-nii învățători să dea atenție deosebită în educația școlărilor ce au în seamă, sentimentului religios.

Acest sentiment este temelie caracterului moral, idealul educației către care țintește orice bun învățător.

La ora 14 s'a deschide ședința publică, în prezența D-lui Subrevizor Șecheru. Sala de clasă devenise neîncăpătoare pentru mulțimea de săteni și sătence veniți pentru a asista la serbare. Programul serbării destul de bogat, a fost executat de elevii școlii sub conducerea D-lui Al. Ionescu. În cadrul acestui program, la loc potrivit, D-l Ionescu conferențiază despre „Iubirea de patrie”.

Arată că România de azi este rezultatul acestui nobil sentiment și aproape o oră a trecut pe dinaintea minții celor prezenți, figuri istorice cari vor fi în veci exemplul tuturor Românilor de cum să-și iubească țara și să se jertvească pentru ea. Urmează apoi corurile și recităriile programului. La sfârșit D-l Subrevizor Șecher, mulțumește asistenței pentru interesul ce poartă școlii și D-lui învățător pentru munca depusă spre reușita serbării.

P. C.